Nr. 26. Środa, 6. marca 1929. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

Rynek Drzewny: Rok XI. Rynek Budowlany: Rok II.

Nr. 26. **Środa, 6. marca 1929.** **Poznań.**

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY

Rynek Drzewny: Rok XI. Wychodzi w poniedziałki, środy i piątki. Rynek Budowlany: Rok II.

PRZEDPŁATA na marzec 1929 roku wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 6,00 złote. Na pocztach 6,45 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 7,50 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 8,00 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 50 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 60 groszy. Zagranicą 70 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO I BUDOWLANEGO": Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820

DRUKARNIA: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.

Konta bieżące: P. K. O. 206377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

OGŁOSZENIA: Za tekstem [illegible]0 gr. od miejsca milimetr (strona czterołamowa). W tekście zaś lub przed tekstem: 58 gr. od miejsca milimetr. (strona dwułamowa). OGŁOSZENIA: Z tabelkami o 30 procent więcej. Przy większych i kilkakrotnych ogłosz. stosowny jest rabat. Dla poszukuj. posad przy jednorazowem ogłoszeniu 30 proc., przy dwurazowem 40 proc. i przy trzyrazowem 60 proc., rabatu. — Każda nowa podwyżka obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od dnia — zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia. —

Stan konjuktury i cen

Rok leśny i gospodarczy 1928/29 nie zdradza tych oznak ruchliwości i żywego usposobienia, jak rok poprzedni. Wytłumaczeniem tego stanu rzeczy jest, powiedzmy ogólnikowo, konjunktura. Jej odcienie i odmiany w chwili obecnej chcemy nieco wyświetlić.

Mówimy, że sezon tegoroczny opóźnił się. Z drugiej zaś strony nie możemy nie stwierdzić, że zakupy tegoroczne i ostateczne wyjaśnienie sytuacji nastąpiło wcześniej aniżeli w roku ubiegłym. W roku gospodarczym 1927/28 ceny, ten najczulszy miernik konjunktury, doszły w lutym do najwyższego poziomu i nie zniżkowały odtąd zasadniczo, jeżeli abstrahujemy od spadku sezonowego. W roku bieżącym styczeń ma decydujące znaczenie dla kształtowania się cen, dając nam pogląd na to, co jest i czego możemy się jeszcze spodziewać. Jeżeli więc chodzi o stwierdzenie stanu konjunktury, należy nam przeciwstawić ceny wskaźnikowe sosny budowlanej i tartacznej, wypośrodkowane na podstawie komunikatów Ministerstwa Rolnictwa dla całego Państwa za następujące okresy loco stacja załadowcza za m^3:

	1928	1929
styczeń	65,90 zł	56,30 zł
luty	66,30 „	
marzec	62,90 „	

Mamy do zanotowania lekki spadek ceny wskaźnikowej sosny, wyrażający się średnio w cyfrze 16 procent. Zaznaczamy wyraźnie, że chodzi o przeciętne dane, które w każdym poszczególnym wypadku będą odchylały się mniej lub więcej od średniej statystycznej. Tymczasem nie chodzi nam o badanie każdej pojedyńczej transakcji i jej ceny, lecz o wypośrodkowanie tego wspólnego mianownika, do którego daje się sprowadzić większość obrotów.

W tej łączności nie możemy nie zwrócić uwagi na rozwój cen sosny w Prusiech, które wywierają bezpośredni wpływ na nasz rynek drewna. Ceny wskaźnikowe kształtowały się jak następuje za m^3 loco stacja załadowcza bez kory:

	1928		1929
styczeń	(41,75 mk)	88,51 zł	75,16 zł
luty	(38,14 „)	80,85 „	
marzec	(32,13 „)	68,11 „	

Z tego wynika, **że zniżka w dziale sosny w Prusiech wynosi przeciętnie również 16 procent.**

Wypada nam zanotować taki fakt: **sosna potaniała na pruskim rynku drewna w tym samym stosunku, jak w Polsce.** Jakkolwiek trudno jest, wyciągać na zasadzie danych jednego miesiąca wnioski miarodajne, to z drugiej strony stwierdzić musimy, że konjunktura cofa się. Potwierdzają nam to wyniki przetargów, wypośrodkowane na ich zasadzie średnie statystyczne, a ostatecznie i ogólna niechęć do angażowania się po tak wysokich cenach jak w roku ubiegłym. **Znajdujemy się więc w okresie nowej orjentacji, wyrażającej się w zniżce cen surowca, której rozmiary w tej chwili trudno ustalić.** Trudno nawet powiedzieć, czy to są wahania konjunkturalne, czy też strukturalne.

Przypuśćmy, że mamy na razie przejawy konjunkturalne. Wobec tego nasuwa się pytanie, jaka głębsza przyczyna działa w kierunku spadku cen surowca?

Nie zdradzamy żadnej tajemnicy, stwierdzając, że **brak kapitału nie pozwala na dalsze podnoszenie albo przynajmniej utrzymanie cen, na zeszłorocznym poziomie.** Należy uprzytomnić sobie brak równomierności zwyżki cen surowca i materjału tartacznego. Biorąc bowiem cenę drewna za podstawę, należało sądzić, w ostatnich dwóch latach, że surowiec nie jest całkiem zależny od notowań materjału tartego.

Rzecz oczywista, że właściciele lasów dążą do uzyskania cen najwyższych, zaś kupiec nasz nie jest też altruistą, mogącym pracować bez zysku. Niezależnie od interesów jednej i drugiej strony, pozwolimy sobie w krótkości scharakteryzować stan rynku materjałów tartych, szczególnie w odniesieniu do eksportu.

Dla sosny otrzmujemy następującą kalkulację:

drewno loco pol. st. zał. średnio 56 zł =	27,28 mk
prowizja 1 proc.	0,50 „
przewóz i opłaty	9,50 „
przewoźne niem.	3,— „
załadowanie	1,— „
przetarcie na cudzy rachunek	6,— „
odsetki	4,20 „
koszty własne	51,48 „
przy 70 proc. wyzysku	73,50 „

Loco wschodnio - niemiecki tartak materjał tarty kosztuje więc 73,50 mk. Loco Berlin zaś notują:

dobre $^3/_4$" i $^4/_4$" ze środków i czubków	90,— mk
deski 24 cm średn. szer. bez mat. skrz.	75,— „
„ gorsze	68,— „
„ z murszem	65,— „
podłogi wagonowe	66,— „
szalówki, zależnie od wymiarów, średnio	56,— „
łaty	70,— „
kantówka średnio	58,— „
belki	77,— „
	69,40 mk

Otrzymujemy takie przeciwstawienie:

koszty własne	**73,50 mk**
ceny rynkowe loco Berlin	**69,40 „**

Koszty własne nie zawierają jeszcze przewoźnego od niemieckiej stacji załadowczej i zysku tartacznika.

A jak przedstawia się sprawa z blokami?

Wypada nam przeprowadzić podobną kalkulację:

surowiec, bloki w Polsce	50,— mk
1 proc. prowizji	0,50 „
przewóz i opłata	9,50 „
przewoźne niem. do tart.	3,— „
załadowanie	1,— „
przetarcie	6,— „
oprocentowanie	4,20 „
razem:	73,20 mk
przy 70 proc. wyzysku kosztuje 1 m^3	**104,50 mk**

Loco granica polsko-niemiecka zaś materjał odziomkowy notuje się 90—100 mk. W tym dziale poszukiwany jest jedynie materjał odziomkowy $^5/_4$" i $^6/_4$", słabszy jest całkiem w zaniedbaniu.

O ile chodzi o uzasadnioną zniżkę cen drewna, która niewątpliwie ma miejsce, to stwierdzić wypada, że spowodowana jest stanem cen na rynku materjałów tartych. Okazuje się, że trudno przeforsować wyższe notowania. Jak już wyżej **wspomniano, orjentacja na rynku drzewnym, znajduje swój wyraz w zniżkowaniu cen surowca.** Odczekać należy, jaki to będzie miało wpływ na strukturę tego rynku, t. zn. jak się ustosunkuje po ukończeniu tego procesu cena materjału tartego do surowca. To jest właśnie druga ciekawa strona zagadnienia, znajdującego się obecnie jeszcze w stanie pełnego rozwoju. **Chwilowo surowiec kosztuje więcej, aniżeli uzyskać można za materjał tarty.** Zarówno w Polsce jak i Niemczech właściciele lasów starają się o podtrzymanie cen drewna. Tymczasem ta, t. zw. konjunktura jest silniejsza i idzie w kierunku zniżkowym.

Wł. Ruszkowski.

Obliczanie stopnia wyschnięcia desek w Z. S. S. R.

Fachowe koła rosyjskie zwróciły uwagę, że przewidziany przez trust „Siewieroles" zapas na wyschnięcie desek w tartakach, położonych koło portu Białego Morza, jest niewspółmiernie wielki. Zdaniem tych kół, tak znaczny współczynnik wyschnięcia nie jest niczem uzasadniony.

Zaznaczyć należy, iż w amerykańskim i niemieckim przemyśle tartacznym nie uwzględnia się zaniku tytułem wyschnięcia mat. tartych.

W Szwecji i Finlandji przy tarciu oblicza się ten zanik według faktycznej skali wyschnięcia, wskutek czego na okręt o pojemności 1000 stds. załadowuje się od 30 do 50 stds. więcej niż w portach białomorskich. Przed trzema wzgl. czterema laty „Siewieroles", ustalając wysokość wyschnięcia, nie mógł w tym względzie polegać na doświadczeniu tartaków, co poniekąd uzasadniało przyjęcie tak wysokiej skali wyschnięcia.

Obecnie zaś, jak twierdzi fachowa prasa rosyjska, przemysł drzewny Z. S. S. R. stoi na odpowiednim poziomie doświadczenia w różnych kierunkach, wobec czego należy uważać za bezcelowe uwzględnianie wielkich zaników w grubościach desek, gdyż tego rodzaju praktyka kosztuje dosyć drogo. Zwłaszcza bardzo wysokie są obliczenia wyschnięcia desek świerkowych, których produkcja rozpoczyna się z końcem lata i natychmiast po wyrobieniu wywozi się je na rynki zagraniczne, wskutek czego materjał nie jest należycie wyschnięty.

Według naukowych danych, wyschnięcie deski świerkowej na wolnem powietrzu oblicza się na $^3/_4$ proc., „Siewieroles" zaś uwzględnia na wyschnięcie calowej deski (świerk) aż $^3/_{32}$", co stanowi 2.1 proc. Dla deski 1,5" bierze się nawet $^5/_{64}$", czyli okrągło 5,2 proc. Największy procent na wyschnięcie omawiany trust oblicza dla desek $^3/_4$", wynosi on bowiem $^5/_{64}$" = 10,4 proc. (! — red.).

Należy zauważyć, że najbardziej zbliżonem do rzeczywistego wyschnięcia desek świerkowych (w stos. do grubości) 4—2" byłoby przyjęcie $^2/_{32}$, zamiast, jak dotąd uwzględniano, — $^3/_{32}$, dla desek zaś o wym. $1^1/_2$" do $^1/_2$" — $^3/_{64}$".

Tak napozór niewielka różnica, faktycznie przynosi znaczne korzyści, czego dowodem może służyć następujący przykład. Średnio biorąc w normalnych warunkach na tartakach „Siewierolesu" w czasie jesiennej kampanji przeciera się ok. 900.000 kłód świerkowych. Licząc, że z każdej kłody można wyprodukować 8 desek o szer. 7" i zmniejszając wysokość wyschnięcia każdej deski o $^1/_{32}$", zaoszczędza się w ten sposób masy drzewnej 8 × $^1/_{32}$ × 7" × 18" = 8 × $^1/_{32}$" × 7" × 18 × 12" = 378 cali sześc.

Takich desek (wziętych dla przykładu), jeden standard zawiera 754 szt.; 900.000 kłód: 754 = 1.194 std. i jeżeli przyjąć przeciętną cenę za standard desek, w wysokości 100 r., to ogólny zysk, wynikający z tego obliczenia wynosi 119.400 r.

Stopień wyschnięcia **sosnowych desek** jest prawie w dwa razy większy. Dla nich można u-

względnić $^1/_{64}$" na wyschnięcie. Opierając się na powyższych obliczeniach i biorąc pod uwagę, że sosnowego surowca przeciera się w trzy razy więcej niż świerkowego, t. zn. nie 900.000, a 2.700.000 kłód, — zaoszczędza się masy drzewnej w wysokości $^1/_{64} \times 8 = {}^8/_{64}$, czyli $^1/_8$" na 7-miu calach o długości 18 stóp. Takich desek: $^1/_8$" × 7" × 18" jeden standard zawiera 1.508 szt. Dzieląc 2.700.000 przez 1.508, otrzymuje się w rezultacie 1.790 stds. materjału zaoszczędzonego.

Dalej, jeśli przyjąć cenę standardu w wys. 100 r., to zysk pieniężny wskutek zaoszczędzenia mat. określi się na 179.000 r., co łącznie (por. mat. świerkowy) stanowi 298.400 r. zysku teoretycznego.

Nowy sposób impregnowania

Stałe i nieprzerwane próby i doświadczenia, czynione nad sposobami impregnowania drewna dają coraz lepsze wyniki.

Dowodem tego są przeprowadzane od niedawna doświadczenia we francuskich laboratorjach nad impregnowaniem drewna w płynnej siarce, które uwieńczone zostały nadzwyczaj pomyślnemi rezultatami.

Zalety tego nowego sposobu impregnacji są te, że drewno, wchłaniając w siebie płynną siarkę, podobnie jak pod działaniem kreozotu, uodparnia się na wilgoć, robi się twardsze, jak również zwiększa się jego odporność na działanie kwasów.

Impregnowanie drewna w płynnej siarce w praktyce odbywa się drogą jego zanurzania w otwartych kadziach, napełnionych ową substancją.

Temperatura siarki w kadziach powinna wynosić 140—150 stopni Celsj. Po sześciu godzinach, gdy drewno straciło swą wilgoć, obniża się temperaturę do 120 stopni i trzyma się je w takiej kąpieli jeszcze w ciągu 4—5 godzin.

Nie wszystkie gatunki drewna wchłaniają w siebie jednakową ilość siarki, a procent wchłonienia tej ostatniej zależny jest od struktury drewna danego gatunku.

Impregnowanie w próżni lub pod ciśnieniem, przyspiesza naogół sam proces impregnacji, jednakże procent przenikającej do drewna siarki jest o tyle mało co większy i korzyści z tego tytułu są tak nikłe, że nie opłaca się twarzać specjalnych instalacyj dla tego rodzaju impregnacji.

W zasadzie drewno należy impregnować w stanie suchym, gdyż przyspiesza to proces impregnacji, a co najważniejsze — ułatwia przenikanie siarki wewnątrz; obecność zaś wilgoci w drewnie utrudnia impregnowanie a — w dużej ilości — całkiem uniemożliwia przenikanie siarki wewnątrz drewna.

Ilość wchłanianej siarki przez drewno poszczególnych gatunków drzew, jest bardzo niejednolita (jak zaznaczyliśmy wyżej, zależny jest od struktury masy drzewnej) i waha się w dużych granicach; tak np. dąb, wchłania w siebie 40 proc. swej wagi, cypres — 50 procent, sosna — 75, a topola 76 proc.

Impregnowanie drewna płynną siarką znacznie zwiększa jego trwałość, tak np. sosna po impregnowaniu — wytrzymuje obciążenie od 250 do 400 kg na cm², czyli, że prawie dwa razy więcej, niż w stanie naturalnym. Również i trwałość drewna po impregnacji płynną siarką, silnie wzrasta a odporność jego wzmaga się prawie trzykrotnie.

Rezultaty impregnacji drewna płynną siarką, są inne niż przy impregnowaniu kreozotem lub solami metalicznemi, bowiem siarka, po przeniknięciu wewnątrz drewna, przybiera znów swe krystaliczne formy, zamyka pory drzewne i nie ulatnia się przy zwykłej temperaturze.

Nie jest ona przytem trującą i zapobiega przenikaniu do drewna i działaniu w niem większości czynników destrukcyjnych.

Dzięki dużym zaletom drewna, impregnowanego w płynnej siarce (trwałość, twardość i odporność na wpływy zewnętrzne) może być ono z powodzeniem stosowane do podkładów kolejowych, wszelk. rodzaju słupów, szprych, piastów, kostek brukowych i wszędzie tam, gdzie wymagana jest od wyrobów odporność na wpływy atmosferyczne, twardość i trwałość.

Samodzielny przedsiębiorca a obowiązek ubezpieczeniowy

Wyższy Urząd Ubezpieczeń w Poznaniu wydał bardzo znamienny wyrok w sprawie obowiązku ubezpieczenia samodzielnego przedsiębiorcy na wypadek choroby. W spornym wypadku zrobiona została umowa na piśmie w sprawie wykonania dzieła, podczas gdy Kasa Chor. stanęła na stanowisku, iż chodzi o wynagrodzenie tygodniowe. Sprawa oparła się ostatecznie o wyższy Urząd Ubezpieczeń, który orzekł pod 28 U. K. I. 26:

Wobec tego, iż Urząd Ubezpieczeń w orzeczeniu swem umieścił mylne pouczenie, jakoby od tego orzeczenia przysługiwało prawo odwołania się w przeciągu miesiąca zamiast w ciągu 14 dni, jak to przepisuje art. 85 ustawy o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby z dn. 19. 5. 1920 (Dz. U. Nr. 44, poz. 272).

Wyższy Urząd Ubezpieczeń uznał, iż w niniejszym wypadku w myśl istniejących w tej mierze przepisów termin rekursowy nie rozpoczął biec, i zażalenie wpłynęło do Wyższego Urzędu Ubezpieczeń w terminie rekursowym. Co do meritum sprawy Izba uchwalająca uznaje, iż z dochodzeń, przeprowadzonych przez Wyższy Urząd Ubezpieczeń nie wynika, jakoby pracobiorca tak co do czasu jak i sposobu wykonania parcy od pracodawcy w czasie spornym był zależnym i dla tego zachodził między niemi stosunek służby lub pracy.

W szczególności pracobiorca był fachowcem w swym zawodzie i nigdzie nie wykonywał swych prac jako najemnik, lecz samodzielnie wykonywał wspomniane roboty dla swoich klijentów, do których należy zaliczyć także firmę pracodawcy, oraz inne firmy, które mu wskazywały wykonanie pewnych robót.

Pracobiorca nie zawarł z pracodawcą żadnej umowy, któraby go wiązała na pewien określony czas i za pewnem wypowiedzeniem, co stanowi istotę stosunku służby lub pracy. Z tych powodów Izba uchwalająca uznaje, iż między pracodawcą a pracobiorcą nie zaistniał wspomniany stosunek i dlatego pracodawca nie miał obowiązku zgłoszenia pracobiorcy do Kasy Chorych.

Tem mniej pracodawca obowiązany był zgłosić do Kasy Chorych robotnika pracobiorcy, który, jak wszyscy świadkowie przesłuchani w Wyższym Urzędzie Ubezpieczeń zgodnie zeznali, był pracownikiem pracobiorcy przez niego do najemnej pracy zaangażowanym i opłacanym.

Od niniejszej uchwały niema dalszych środków prawnych.

Z Małopolski Wschodniej

Sytuacja w przemyśle i handlu drzewnym we wschodniej Małopolsce przedstawia się obecnie niekorzystnie. Katastrofa mrozów i śnieżycy wpłynęły bardzo niekorzystnie na rozwój produkcji przemysłu i handlu drzewnego. W szczególności wskutek silnych mrozów w bardzo wielu wypadkach manipulacja leśna została zupełnie wstrzymana a także wstrzymano wywóz drewna z lasów do tartaków i stacyj kolejowych. Ekspedycja drewna zagranicę napotyka również na bardzo wielkie trudności a to z powodu przerwy, w komunikacji i braku wagonów.

Ceny za drewno okrągłe utrzymują się w lasach państwowych oraz w lasach prywatnych dalej na bardzo wysokim poziomie, co w znacznej mierze przyczynia się do tego, iż produkcja materjałów tartych nie kalkuluje się, albowiem żądane ceny za drewno okrągłe nie pozostają w żadnym stosunku do cen materjałów tartych, płaconych przez importerów zagranicznych.

Zawarte z Niemcami prowizorjum drzewne nie dało dotychczas dodatnich wyników, a to z powodu nagromadzenia wielkich zapasów materjałów tartych u importerów niemieckich, co pociągnęło za sobą pewną rezerwę w zakupach.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Drewniaczki D. L. P. Toruń.
Submisja w dniu 15. lutego 1929 r.

Sosna I—IV kl. 518.13 m3	za m3	42.00	zł
„ † I—IV „ 378.02 „			

Nadleśnictwo Państwowe Skorzęcin D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 20. lutego 1929 r.

Dąb	szczapy opałowe	II kl.	za mp.	14.33	zł
Brzoza	„ „	II „	„	13.88	„
„	wałki „		„	13.50	„
Sosna	III kl.		za m3	40.24	„
„	szczapy opałowe	I kl.	za mp.	14.45	„
„	„ „	II „	„	13.72	„
„	wałki „	I „	„	12.73	„

Nadleśnictwo Państwowe Rychtal D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 21. lutego 1929 r.

Dąb	szczapy opałowe		za mp.	20.00	zł
Buk	I—V kl.		za m3	54.20	„
Sosna	szczapy opałowe	I kl.	za mp.	20.00	„
„	„ „	II „	„	15.00	„

Nadleśn. Państwowe Jasnepole D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 26. lutego 1929 r

Dąb	szczapy opałowe	za mp.	16.00	zł
Buk	II—IV kl.	za m3	51.86	„
„	szczapy opałowe	za mp.	16.48	„
Brzoza	III—IV kl.	za m3	40.06	„

Nadleśnictwo Państwowe Świeca D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 28. lutego 1929 r.

Sosna	III—IV kl.	za m3	51.61	zł
„	wałki opałowe	za mp.	13.34	„
Świerk	szczapy opałowe	„	14.37	„
„	wałki „	„	12.50	„

KATOWICE. Mrozy i śniegi znacznie utrudniają transakcje drzewem. Nie mniej odczuwa się pewne ożywienie, hurtownicy starają się poczynić możliwie znaczniejsze zapasy, co jednak związane jest w każdym wypadku z wielkiemi trudnościami na tle ciasnoty gotówki, tartaki bowiem na miejscu rżnięcia drzewa żądają przeważnie zapłaty gotówkowej. Ożywia się ostatnio również zapotrzebowanie na okrąglaki ze strony Niemiec. Ceny za 1 m^3 w złotych: kantówka 120 do 130, deski 100 do 120, podłogowe 145 do 150, listwy 120 do 125, stolarka 180 do 200, dębina 200 do 250, olszyna 140 do 180, buczyna 130 do 150 zł.

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:

Cena za 100 kg netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa:

Dnia 4. 3. 1929 r., na ż y t o: 34,00—34,50 zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

KOMUNIKAT
Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu.

Pewna firma **angielska** pragnie nawiązać stosunki handlowe z polskiemi eksporterami wszelkich produktów destylacji drzewa.

Rynek dyktowy. Światowe spożycie dykt zwiększa się z roku na rok. Najważniejszym konsumentem jest Anglja i dlatego przywóz do Anglji może być uważany za miernik wzrostu konsumcji światowej. Przywóz ten wynosił milj. stóp sześc.: w 1926 r. 239.8 za Ł 1.603.383, w 1927 r. 257.7 za Ł 1.581.669, w 1928 r. 324.0 za Ł 2.094.000. Jak z tego wynika, każdy rok przynosi ilościowo zwiększenie konsumcji dykt. Rok ostatni stanowi jednocześnie znaczne zwiększenie przywozu pod względem wartości, spowodowanego poważnym wzrostem cen dykty na całym świecie. Wywóz dykt z Polski, który w r. 1926 wynosił 169.7 tys. q, w r. 1927 — 215.3 tys. q, zwiększył się w r. 1928 do 315.9 tys. q, kierując się głównie na rynek angielski. Pożar fabryki „Oikos" wpłynie przez pewien czas na zmniejszenie wywozu. Perspektywy na dłuższą metę, wróżą jednak dalszy wzrost, zależny przedewszystkiem od możliwości finansowych polskiego przemysłu dyktowego, który narazie uzależniony jest niemal całkowicie od kredytu zagranicznego, przedewszystkiem angielskiego.

Transakcje drzewne. F-a Max Scholz, Wrocław zakupiła od f-y Schwarc i Czarny, Biała Podlaska ok. 1500 m^3 bloków sosnowych po cenie za m^3 loco wag. stacja Biała Podl. sh 51. — Ta niezwykła, jak na tegoroczne stosunki, cena została przez f-ę Scholz zaakceptowana przez wzgląd na to, że primo zakupione bloki są pierwszorzędnej jakości i klasy (przec. dł. 6,50 m, przec. grub. 36—37 cm), secundo zaś, że przez kupno tych bloków ma być wyrównana jakość gorszych partyj, zakupionych ostatnio przez f-ę Scholz u firm Josszyt, Teklas i in. P. Draheim sprzedał swoje tegoroczne poręby leśne przy st. Białowieża f-ie Aszkenazy i Nirenblatt, Brześć n. B. za ryczałtową cenę 21.000 dolarów. F-a Rabmil, Słonim, sprzedała dostawcom dla P. K. P. f-om Las, Woldenberg, Szeniawski większe ilości tarcicy wymiarowej dla P. K. P.

Komunikaty Zw. Przemysłowców Drzewnych o sprzedażach drewna w Lasach Państw.

Dyrekcja Lasów Państw. w Radomiu, ogłasza przetarg na sprzedaż 1990.93 m^3 drewna użytkowego sosnowego i 67.32 m^3 drewna użytkowego dębowego z nadleśnictwa Busk,

który się odbędzie dnia 13 marca 1929 r. o godz. 12 w Kancelarji nadleśnictwa Busk w Pierzchnicy. Informacyj udziela Dyrekcja Lasów Państwowych w Radomiu oraz nadleśnictwo Busk.

Nadleśnictwo Państwowe Włoszakowice (poczta i st. kol. w/m.) pow. Leszno, woj. Poznańskie, sprzeda w drodze pisemnego przetargu, (submisji) w dniu 11 marca 1929 r. na ogólnych warunkach sprzedaży drewna wyrobionego, obowiązujących w D. L. P. w Poznaniu, następujące drewno użytkowe z cięć roku gosp. 1928/29.

Leśnictwo Papiernia, oddz. 76, odległość od st. kol. 4 km.

Los 1. 38 szt. dłużyc i kłód sosnowych zawierających 56,49 m3 I. kl.

Los 2. 253 szt. dłużyc sosn. zawierających 310,25 m3, II. kl.

Los 3. 800 szt. dłużyc i kłód sonowych, zawierających 581,40 m3, III. kl

Los 4. 194 szt. dłużyc i kłód sosnowych, zawierających 66,04 m3, IV. kl.

Oferty w zalakowanych kopertach z napisem Submisja należy należy nadesłać do Nadleśnictwa do dnia 11 marca br. o godz. 11-tej. Oferenci winni zaznaczyć w ofertach, że warunki sprzedaży bez zastrzeżeń znają i złożyć przed otwarciem ofert, gotówką w kasie Nadleśnictwa wadjum w wysokości 5% ofiarowanej sumy.

Nadleśnictwo Państw. Leszyce, poczta i stacja kolejowa Nowawieś Wielka, powiat Bydgoszcz, sprzeda w drodze pisemnego przetargu (submisja) w dniu 13 marca br., drewno użytkowe z cięć roku gosp. 1928—29.

Los 1. Leśnictwo Leszyce, oddz. 113c — 783 sztuk, 1.199.46 m³, w tem kłód I kl. 11.92 m³, II kl. 7.73 m³, dłużyc: I kl. 428.36, II kl. 542.27, III kl. 208.87, IV kl. 0.31 m³. Odległość od st. kol. 6 km.

Los 2. Leśnictwo Nowawieś, oddz. 82b — 743 sztuk — 1.056.97 m³, w tem kłód Ikl. 14.80, II kl. 8.26, III kl. 5.96, IV kl. 0.25, dłużyc I kl. 271.39, II kl. 485.68, III kl. 266.13 IV kl. 4.50 m³. Odległość od st. kol. 2 km.

Los 3. Leśnictwo Nowawieś, oddz. 30c, 33a, 60f, 83a, 56b, 128 sztuk, 138.90 m³, w tem kłód I kl. 2.11, III kl. 0.67, dłużyce I kl. 21.60, II kl. 54.33, III kl. 57.62, IV kl. 2.57 m³. Odległość od st. kol. 2—3 km.

Los 4. LeśnictwoDębinka, oddz. 120, 142, 161, 139a, 134, 156, 118, 140, 141, 162c, 171, 160a, 135b, 182b, 122b — 732 sztuk 559.43 m³, w tem kłód I kl. 3.57, II kl. 9.52, III kl. 2.74, dłużyc I kl. 25.36, II kl. 159.40, III kl. 301.67, IV kl. 57.17 m³. Odległość od st. kol. 7—8 km.

Los 5. Leśnictwo Dobromierz, oddz. 128c, 168a, 178a, 198a, 144a, 178a, 197a, 199a, 199c — 121 szt., 69.11 m³, w tem kłód III kl. 1.23 m³, IV kl. 0.60, dłużyc I kl. 1.60, II kl. 12.91, III kl. 48.94, IV kl. 3.83 m³. Odległość od st. kol. 6—8 km.

Oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Submisja" należy nadesłać do Nadleśnictwa Leszyce do dnia 13 marca 1929 r. godz. 11. Cenę należy oddzielnie podać dla każdego losu za 1 m³ w złotych i dziesiętnych złotych liczbami i słownie. Oferty, nie odpowiadające warunkom, nie będą uwzględnione.

Nadleśnictwo Państwowe Warlubie, poczta i st. kol. Warlubie, pow. Świecie (Pomorze), sprzeda w drodze pisemnego przetargu (submisji) w dniu 12 marca 1929 r. drewno użytkowe z cięć r. gosp. 1928/29.

Los 1. Leśn. Dobre, p. c. l., sosna dłużyce, 121 szt. o masie 91.10 m³, a to I kl. 7.89, II kl. 23.35, III kl. 57.19, IV kl. 2.67 m³. Odległość od st. kol. 5 km.

Los 2. Leśn. Bąkowo, oddz. 72a, 856 sztuk o masie 954.04 m³ a to I kl. 10.22, II kl. 389.94, III kl. 535.56, IV kl. 23.32 m³. Odległość od st. kol. 6 km.

Los 3. Leśn. Bąkowo, oddz. 74a, 895 szt. o masie 588.89 m³ a to I kl. 18.36, II kl. 65.32, III kl. 423.06, IV kl. 82.15 m³ Odległość od st. kol. 8 km.

Los 4. Leśn. Kuźnica, oddz. 147, 148, 158b, 943 szt. o masie 488.99 m³, a to II kl. 95.78, III kl. 314.01, IV kl. 79.20 m³. Odległość od st. kol. 10 km.

Los 5. Leśn. Kuźnica, oddz. 160, 3025 szt. o masie 1334.39 m³, a to I kl. 3.29, II kl. 137.99, III kl. 939.93, IV kl. 253.18 m³. Odległość od st. kol. 10 km.

Los 6. Leśn. Kuźnica, oddz. 168a, 467 szt. o masie 592.48 m³, a to I kl. 56.25, II kl. 293.22, III kl. 243.01 m³. Odległość od st. kol. 10 km.

Los 7. Leśn. Płochocin, oddz. 181, 182, 185, 574 sztuk o masie 277.46 m³, a to II kl. 13.06, III kl. 238.39, IV kl. 26.01 m³. Odległość od st. kol. 5 km.

Los 8. Leśn. Płochocin, oddz. 204, 180, 1996 szt. o masie 799 m³, a to II kl. 7.51, III kl. 572.64, IV kl. 218.85 m³. Odległość od st. kol. 5 km.

Oferty z napisem „Submisja" w zalakowanych kopertach należy nadesłać do nadleśnictwa do dnia 12 marca br. godz. 11. Przetarg odbędzie się na obowiązujących warunkach sprzedaży wyrobionego drewna w drodze pisemnego przetargu (submisji), które są do przejrzenia w D. L. P. w Bydgoszczy i w Nadleśnictwie.

KALENDARZ TERMINOWY

SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręki

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

Termin dnia	Termin godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m³	Kopalniaki i inne użytkowe m³	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczeg. w R.D. Nr.	Bliższe szczeg. ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
									57	300				
7. III. 29.	11^{30}	P. N. Durowo (kancelarja)	d. - pozn.	dąb	I-IV	231	249,06		192					
				olcha	II-III	59	29,84							
				brzoza	II-IV	71	15,26							
				lipa	I-III	18	9,36							
				sosna	I-II	18	26,11				25		S	
	12^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom.	dąb	I-IV		700,91				23		S	
	12^{00}	P. N. Leśno (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	6583	3593,34				23		S	
8. III. 29.	13^{30}	P. N. Osiek (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	2820	1632,21		720	2640	25		S	i 1600 sztuk pali brukowych
11. III. 29.	11^{00}	P. N. Włoszakowice (kancelarja)	d. - pozn.	sosna			1014,18				23		S	
	12^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom.	sosna			2119,67							
				jodła			435,92				25		S	
12. III. 29.	12^{00}	D L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom.	dąb			900,24				25		S	w tem 75,78 m3 dębiny fornierowej
20. III. 29.	12^{00}	D. L. P. Siedlce (kancelarja)	d.- siedlecka								20	247	S i L	na produkty suchej destyl. drewna, karpiny przem., żywicy, urządz. terpent. i wydzierżaw. terpentyn.

Państw. Nadleśn. Sarniagóra, poczta Łążek, powiat Świecie, sprzeda w drodze pisemnego przetargu (submisji) w dniu 12 marca 1929 r. drewno użytkowe, brzozowe i sosnowe, oraz kopalniaki sosnowe w całych długościach z cięć roku gospodarczego 1928—29, z drzewostanów, uszkodzonych przez sówkę chojnówkę.

A. Dłużyce brzozowe.

Los 1. W leśnictwie Lisiny, oddział 125a, 126a, 149c, 196, 226 — 10 sztuk o masie 25.92 m³, w tem I kl. 0.55, II kl. 7.26, III kl. 16.27, IV kl. 2.29 m³. Odległość od st. kol. Łążek, Sarniagóra i Śliwice 2—5 km.

B. Dłużyce sosnowe.

Los 2. W leśnictwie Dębowiec, oddział 12, 33 — sztuk 375, o masie 400.62 m³, w tem I kl. 16.36, II kl. 159.77, III kl. 220.67, IV kl. 3.83 m³. Odległość od st. kol. Osie 6—8 km.

Los 3. W leśnictwie Dębowiec, oddział 38d, 39d — sztuk 515, o masie 422.90 m³, w tem I kl. 45.64, II kl. 131.73, III kl. 236.64, IV kl. 7.99 m³. Odległość od st. kol. Osie 5—8 km.

Los 4. W leśnictwie Dębowiec, oddział 54a, 55a — sztuk 366, o masie 416.72 m³, w tem I kl. 39.91, II kl. 163.25, III kl. 205.43, IV kl. 8.13 m³. Odległość od st. kol. Osie 5—8 km.

Los 5. W leśnictwie Dębowiec, oddział 36a, 53b, 67 — sztuk 438, o masie 422.27 m³, w tem I kl. 35.75, II kl. 127.88, III kl. 127.95, IV kl. 10.72 m³. Odległość od st. kol. Osie 5—7 km.

Los 6. W leśnictwie Pohulanka, oddział 37d, 56d — sztuk 821, o masie 642.86 m³, w tem I kl. 23.87, II kl. 274.67, III kl. 300.55, IV kl. 53.79 m³. Odległość od st. kol. Tleń, Śliwice i Sarniagóra 5—8 km.

Los 7. W leśnictwie Zazdrość, oddział 119a — sztuk 500, o masie 328.54 m³, w tem I kl. 5.52, II kl. 47.09, III kl. 251.74, IV kl. 25.19 m³. Odległość od st. kol. Sarniagóra i Łążek 3—4 km.

Los 8. W leśnictwie Zazdrość, oddział 134a, 137, 138 — sztuk 271, o masie 153.07 m³, w tem I kl. 7.02, II kl. 16.86, III kl. 101.81, IV kl. 17.38 m³. Odległość od st. kol. Sarniagóra i Łążek 3—4 km.

Los 9. W leśnictwie Zimnezdroje, oddz. 240 — sztuk 555 o masie 547.20 m³, w tem I kl. 32.16, II kl. 179.99, III kl. 328.53, IV kl. 6.52 m³. Odległość od st. kol. Sarniagóra i Śliwice 3—4 km.

Los 10. W leśnictwie Zimnewody, oddział 214b, 238d — sztuk 57 — o masie 68.23 m³, w tem I kl. 12.50, II kl. 25.87, III kl. 29.86 m³. Odległość od st. kol. Sarniagóra 1—2 km.

Los 11. W leśnictwie Lisiny, oddział 126, 129a, 169a — sztuk 279, o masie 249.43 m³, w tem I kl. 19.95, II kl. 60.07, III kl. 167.49, IV kl. 1.92 m³. Odległość od st. kol. Łążek i Sarniagóra 3—4 km.

Los 12. W leśnictwie Lisiny, oddział 124a, 168, 170, 173b, 195, 197, 228 — sztuk 577, o masie 646.83 m³, w tem I kl. 49.04, II kl. 325.82, III kl. 270.04, IV kl. 7.13 m³. Odległość od st. kol. Łążek, Sarniagóra i Śliwice 4—5 km.

Los 13. W leśnictwie Lisiny, oddział 125, 196 — sztuk 516, o masie 685.56 m³, w tem I kl. 75.56, II kl. 354.38, III kl. 248.64, IV kl. 7.00 m³. Odległość od st. kol. Sarniagóra, Śliwice i Łążek 4—5 km.

C. Kopalniaki sosnowe.

Los 14. W leśnictwie Dębowiec, oddział 12, 33, 38, 39, 54, 55, 53, 67 — sztuk 1172, o masie 215.90 m³, w tem I kl. 178.02, II kl. 37.88 m³. Odległość od st. kol. Osie 5—8 km.

Los 15. W leśnictwie Pohulanka, oddział 37d, 56d — sztuk 823, o masie 193.75 m³, w tem I kl. 134.23, II kl. 57.71, III kl. 1.81 m³. Odległość od st. kol. Tleń, Śliwice i Sarniagóra 5—8 km.

Los 16. W leśnictwie Zazdrość, oddział 43b, 120, 134a, 137, 138 — sztuk 555, o masie 114.68 m³, w tem I kl. 17.16, II kl. 39.21, III kl. 0.31 m³. Odległość od st. kol. Sarniagóra i Łążek 4—5 km.

Los 17. W leśnictwie Lisiny, oddział 124, 125, 126, 148a, 149c, 168, 169b, 170, 173d, 196, 197b, 228b, sztuk 2571, o masie 572.61 m³, w tem I kl. 375.24, II kl. 181.21, III kl. 4.16 m³ Odległość od st. kol. Łążek, Sarniagóra i Śliwice 3—5 km.

Oferty z napisem „Submisja" w zalakowanych kopertach należy nadsyłać pod adresem Nadleśnictwa Państwowego Sarniagóra, poczta Łążek, powiat Świecie, do dnia 12-go marca 1929 r. godz. 11 przed poł.

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Budowlanego inż. Marjan Andrzejewski, za dział Rynku Drzewnego W. Syrokomla-Syrokomski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa St. Schlage.

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20.